

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی مرور زمان در حقوق ایران و آلمان با نگرشی بر جرایم حوزه سلامت

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی ارتقای سلامت و چالش های حقوقی و پزشکی فراروی آن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

لیلا فرامرزی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، رشته حقوق جزا و جرم شناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از مباحثی که در امر رسیدگی به جرایم ارتكابی میتوان از آن یاد کرد مرور زمان حاصل از جرم میباشد، بهطوری که وقتی جرمی ارتكاب مییابد، بعد از گذشت مدتی که در قانون برای هر جرم مشخص شده است، مرتکب یا مرتکبین آن قابل تعقیب یا مجازات نمیباشند، اما باید عنوان کرد که یکی از اصلیتترین مبحث در احتساب مرور زمان، زمان این امر می باشد به طوری که قانونگذار هر کشور از جمله ایران و آلمان در این زمینه باید مشخص نماید که مرور زمان در جرایم ارتكابی در چه زمانی شروع میشود. به طوری که در قانون آلمان وقتی به مبنای شروع مرور زمان توجه میشود بر این امر تاکید میکند که مرور زمان بعد از قطعی شدن حکم دادگاه نسبت به مجرم محاسبه میشود و در حقوق ایران نیز ملاکهایی مانند زمان وقوع جرم، زمان آخرین تعقیب و زمان شکایت مورد توجه قرار گرفته است، هدف این مقاله بررسی مرور زمان در قانون آلمان و ایران و قواعد حاکم بر آنها میباشد. روششناسی: در این مقاله به روش کتابخانه ای با استفاده از کتب، مقالات و قوانین که در این زمینه مطالبی را ارائه کردهاند تدوین شده است. یافته ها و نتایج: قانونگذار آلمان شروع مرور زمان را، زمان تکمیل جرم که همان قطعی شدن حکم صادره توسط دادگاه می باشد دانسته است و مبنای محاسبه مرور زمان برای هر جرم را مجازات حبس ناشی از آن جرم در نظر گرفته است. مواردی از قبیل تعویق صدور حکم، تعلیق اجرای مجازات و مهلت جبران ضرر و زیان مادی و معنوی را نیز از موارد رفع مرور زمان دانسته است. حقوق کیفری ایران نیز ملاکهای چندگانه برای ایجاد مرور زمان در نظر گرفته است، البته مرور زمان صرفاً در تعزیرات قابلیت اجرا دارد و برخی از جرایم خاص نیز استثناء شده اند.

کلمات کلیدی:

مرور زمان، تکمیل جرم، توقف مرور زمان، حکم توقیفی، حقوق آلمان، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1688828>

